

Goigs a la Mare de Déu de Montserrat (Patrona de la Floresta)

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda Verge de Montserrat núm. 47
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.44404
Longitud: 2.07075
UTM Est (X): 422375
UTM Nord (Y): 4588468

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 333
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Fitxes associades:

[Església de la Mare de Déu de Montserrat](#)

Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dj., 23/11/2023 - 17:00

Descripció

Els goigs de la Mare de Déu de Montserrat tenen la particularitat que estan adaptats al lloc i que no són genèrics. En aquest cas, fan referència a la "Moreneta" com a patrona de la Floresta i al vincle amb els seus veïns. La tornada dels goigs així ho diu:

"Puix la Floreta, Madona, / un temple us ha consagrat, / vulgueu ser vostra Patrona, / flor i estel de Montserrat".

A més, parla de la diversitat d'origen dels veïns de la Floresta, tant de Barcelona, com d'altres llocs d'Espanya, que tenen les seves devocions marianes particulars, però que són totes la mateixa, i que a la Floresta és la de Montserrat:

"La Floresta amb vós, Maria / com a pessebre va sorgir, / rumbejant amb galania / dels seus boscos e camí. / I a molts fills de Barcelona / sa bellesa ha captivat". [...]

"Vénen fills de tota Espanya / en llurs cors guarden la fe / que en l'exili els acompanya / per la Verge del terror... / Mes el que en Vós s'abandona / mai no es sent desemparat".

"Perquè Vós, Verge Morena, / els recorden el Pilar, / la Font Santa i Macarena / i altres més de tant enllà... / Un sol mot els acarona: / el de MARE, el més sagrat!".

Observacions:

La imatge dels goigs ha estat extreta de la web Alguns goigs.

Història

Goigs dedicats a la Mare de Déu de Montserrat que és la titular d'aquesta església parroquial, des del 10 de setembre de 1961, quan el bisbe Gregorio Modrego va beneir l'església i, per tant, se la considera la patrona del barri.

Els goigs són una composició poètica, de caràcter catòlic generalment, dedicats al Déu Trinitari (Déu-Pare, Déu-Fill-Jesucrist i Déu-Esperit Sant), a la Mare de Déu sota totes les seves advocacions, als sants i als àngels, tributant culte en cadascuna de les tres variants establertes per l'Església catòlica: latria, dulia i hiperdulia. Els goigs formen part dels actes de pietat, com a cant final de trinaris, quinaris i novenaris, per exemple, i també de les misses solemnes corresponents al calendari litúrgic, amb especial dedicació el dia de la festivitat o solemnitat.

Aquest tipus de composició s'acostuma a cantar, i és molt popular, a Catalunya i també a les Illes Balears i Andorra. La finalitat és demanar i donar gràcies pels favors rebuts. Els goigs se solen imprimir, bàsicament en un únic foli, encara que actualment se'n fan també amb format díptic, on consta la devoció, una imatge del sant, la lletra i la música. Darrerament, també s'incorpora a la part posterior una breu nota històrica del sant o de l'església, capella o ermita on es canten.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Alguns goigs \(Consulta: 22-11-2023\)](#)

GOIGS A LLAOR DE SANTA MARIA DE MONTSERRAT

PATRONA DE

Arquebisbat

LA FLORESTA

de Barcelona

Puis La Floresta, Madona,
un temple us ha consagrat,
vulgueu ser nostra Patrona,
lloc i estel del Montserrat.

Albirem vostra muntanya
emmarcada amb cel i pins,
com un far que ens acompanya
per senderes i camins.
I l'hora fosca us dona
vostre perfil dibuixat:
Vulgueu ser...

Si el pacte de Maria
afirma que el girasol
en preguia la benomia
de mirar encicat el sol,
mirant vostra fac, Madona,
també al cor se'ns ha gravat:
Vulgueu ser...

Quan tot just la vall s'açava
tissint cases per arreu,
el nom vostre flamejava
en els portics com trofeu.
I més d'un canal blasona
d'ostentar el vostre retrat:
Vulgueu ser...

A la capella primera
que uns devots, vessant d'anhel,
consagren a Sant Pere,
perquè fos cancell del cel,
vostre imatge ja floteja
un cristall polícromat:
Vulgueu ser...

La ciutat, però en creixença
pel treball, progrés i afany,
en desbordà en vida immensa
i a La Floresta tot l'any,
a veïcs d'una cançona
s'ausopluguen de bon grat:
Vulgueu ser...

Véneu fills de tota Espanya
i en llurs cors guarden la fe
que en l'extil els acompanya
per la Verge del terret.
Mes el qui en Vos s'abandona
mai no es sent descomparat:
Vulgueu ser...

Perquè Vos, Verge Morena,
els recordeu el Pilar,
la Fontantia i Macarena
i altres més de tant enlla.
Un sol mot els acrona:
el de MARE, el més sagrat!
Vulgueu ser...

Perfumeu-nos La Floresta,
Vos que sou Rosa d'Abel,
de virtuts i vida honesta
i tals de cor humil
per cantar amb fe pregona
i d'amor sempre abraçat:
Vulgueu ser...

Vos seieu nostra senyera
per lluitar el combat del món:
l'esperança, la direcció
i la llum del nostre front,
fins que en l'hora que soberrana,
lent camí a l'Eternitat,
preguem ser vostra corona,
flor i estel del Montserrat!

CHOR

PIU LA FLORESTA HA-DONA UN TEMPLE US HA CONSAGRAT VULGUEU SER NOSTRA PA - TRU - NA FLOR I ESTEL DEL

ESTROFA

MONT SE - RRAT. AI BI - REM VOSTRA MUNTANYA EN MAR - CADA AMB CEL I PINS, COM UN FAR QUE ENS A-COM-

PANYA PER SEN-DE RES I CA - MINS I L'HORA FOSCA ENS DÓ-NA VOSTRE PER-FIL BI-SUI XAT:

Vj. *Preguem per nosaltres, Santa Mare de Déu.*
Rj. *Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.*

PREGUEM

O Déu, Vos que concediu tots els béns, i que gloriífiqueu amb un culte insigne la muntanya escollida per l'excel·lent Mare del vostre Fill únic. Feu que, ajudats amb la poderosa protecció de la Immaculada sempre Verge Maria, pugem arribar amb seguretat a la muntanya, que és Crist, que amb Vos viu i regna pels segles dels segles. Amén.

Dip. Llet. R. 2075 1957